

ת"פ 39651/04/13 - מדינת ישראל נגד יקיר ביטון, מור תחיה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אפריל 2017

ת"פ 39651-04-13 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

פ"א 373903/11

לפני כבוד השופטת הדסה נאור

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. יקיר ביטון

2. מור תחיה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אשר פרי ועו"ד אליין אשכנזי (פרקליטות מחוז מרכז)

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד טלי חזום

הנאשם 1 בעצמו

גזר דין

הנאשם יליד 1991, הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר אותה ביצע בתאריך 10.09.11, וצירף תיק נוסף בו הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה שבוצעה על ידו בתאריך 25.08.13.

חרף גילו הצעיר הספיק הנאשם לצבור לחובתו 4 הרשעות קודמות בלמעלה מ-10 עבירות שונות ובהן עבירות אלימות בכלל ואלימות כנגד גורמי אכיפת החוק בפרט, וכן שורה של עבירות של הפרת הוראה חוקית.

עם זאת, נוכח גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, לדעת המאשימה נכון לאותה תקופה לעונש אפשר שמתוך טעות לפיה תלוי ועומד כנגד הנאשם עונש של מאסר על תנאי, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

מאז הודאתו ועד היום, לאורך תקופה ארוכה, נדרש שירות המבחן פעם אחר פעם לעניינו והוגשו מספר רב של תסקירים המלמדים על עליות ומורדות בהליך השיקומי אותו עובר הנאשם.

לצד זאת, נגזר במהלך התקופה דינו של שותפו לביצוע עבירת התקיפה ועונשו נגזר למאסר על תנאי למשך 5 חודשים, צו מבחן למשך שנה על פי המלצת שירות המבחן ופיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.

מתחם הענישה נקבע במסגרת גזר הדין של נאשם 2, לעונש הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 1

בגיליון הרשעותיו של האחר שאף הוא היה בעת ביצוע העבירות, צעיר יליד חודש מאי 1992, עלה כי בעברו עבירת אלימות דומה מבית משפט לנוער בעבירות נלוות.

עניינו של הנאשם שעומד לדין היום, לא הסתיים נוכח התנודות ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, הן בקשר להשתתפותו בקבוצות הטיפוליות ובקבלת הטיפול השיקומי בכלל והן בשל הימנעותו מביצוע עבודות של"צ שהוטלו עליו במסגרת הליך קודם.

מאחר ששירות המבחן שב פעם אחר פעם על בקשתו לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת, נדחו הדיונים עד היום.

לקראת הישיבה הקודמת הוגש תסקיר שאף הוא לא היה חד משמעי באופן מובהק, לגבי שיתוף הפעולה של הנאשם, במיוחד ככל שהדברים נגעו לביצוע עבודות השל"צ וגם באשר לשיתוף הפעולה לשיקום עלה ששיתוף פעולה זה אמנם התחזק אך ניתן היה להתרשם כי כך נעשה לקראת הדיון שהיה קבוע.

בנסיבות אלה, עתרה המאשימה להפעיל את עונש המאסר המותנה שהיה תלוי ומותנה כנגד הנאשם, לצד עונש מאסר בפועל שיוטל גם בקשר לעבירות בהן הורשע.

משכך, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות.

וכן ניתנה לשירות המבחן הזדמנות נוספת, ככל שהדבר יראה בעיניהם להגיש תסקיר משלים נוסף גם לקראת הדיון היום.

הנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות שירות מטעמים שונים שהוסברו על ידי ב"כ הנאשם, ואילו שירות המבחן שב והניח תסקיר נוסף שבסופו חזר על המלצתו להטיל על הנאשם ענישה שיקומית במסגרת צו מבחן, לצד הארכת המאסר המותנה.

בפתח ישיבת היום, הצהיר ב"כ המאשימה כי חלה טעות ועונש המאסר המותנה שהמאשימה סברה שחל בעניינו של הנאשם אינו חל עוד, ואף הסכים ב"כ המאשימה כי יש חשיבות לשלב את הנאשם בשיקום נוכח העובדה כי מאז ביצוע העבירה האחרונה של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו משנת 2013, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. יחד עם זאת, סבר כי בהתחשב בכל מה שהוזכר עד כה, ראוי וחשוב להטיל על הנאשם גם ענישה קונקרטית לצד הענישה השיקומית.

ב"כ הפרקליטות שהתייצב אף הוא לדיון, לצורך הטיעון בעבירה של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, בו הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון כאמור לאחר שעובדות כתב האישום תוקנו באופן משמעותי, סבור כי בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים בביצוע העבירה כפי שהדברים עולים מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, מחייבים הטלת ענישה בשליש השני במסגרת מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי למאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם הצביע בעיקר על העובדה שגם לא נעלמה מעיני באי כוח המאשימה, לפיה מזה 4 שנים לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, לכן ביקשה לראות במעשיו של הנאשם מעשים שנעשו על ידי מי שהוגדר בפסיקה כבגיר-קטין.

ב"כ הנאשם הייתה ערה לתהפוכות שעבר הנאשם במהלך התקופה בה היה בהליך בפני שירות המבחן, אך ביקשה לראות את המלצת שירות המבחן כהמלצה הלוקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם שהובילו אותו לביצוע העבירות, ושכיום מאפשרות את שיקומו ובהן השתלבותו במעגל העבודה וקידום העבודות במסגרת צו השל"צ.

התלבטתי לא מעט כבר החל מהשיבה הקודמת, מה העונש הראוי לנאשם שלהתרשמותי שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן נבע בעיקר מחששו מפני גזר הדין ועל כן האיץ את השתלבותו בכל עת לקראת דיון שהתקיים בבית המשפט.

תהיתי האם סיום ההליך על ידי הטלת ענישה הדומה לזו שהוטלה על נאשם 2, יהא בה כדי לעודד את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, או שמא יהיה בכך כדי לשחרר את הרצועה ובכך להחטיא את המטרה.

בסופו של יום, בחרתי לקבל את המלצת שירות המבחן בחלקה.

לאור כל האמור לעיל, אני מטילה על הנאשם בגין שני התיקים העומדים והתלויים לפניי את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי של 7 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות, לא כולל עבירת איומים, או עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו למשך 3 שנים מהיום.

2. ניתן בזה צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום.

הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא, או יעבור עבירה נוספת, יהא צפוי לעונש על העבירות שבגללן ניתן הצו.

3. הנאשם ישלם פיצוי לכל אחד מהמתלוננים, ויקטור סרויה וניר לאינוב, בסך 1,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד תאריך 01.07.17. אי הפקדת הסכום במועד תעמיד את הפיצוי לפירעון מידי והוא יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים למזכירות.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ז, 23/04/2017 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת